

נפגשים בפרשה

פרשת בשלח

להכניס טעם לחיים

סביר להניח שאנשים רבים היו שמחים לו משכורת הייתה נכנסת לחשבון הבנק שלהם ללא טורח, או אילו מזון היה עולה על שולחנם בלי כל צורך להתאמץ לקנותו ולהכינו.

עם ישראל יוצא מבית עבדים אל המדבר ומתלונן על מצב האוכל, וה' לא כועס על תלונתם אלא במקום זה נותן להם מתנה גדולה וטעימה-לחם מהשמים! אין צורך להתאמץ, כי הכל נמצא בקרבת האוהל. טרי, שמור וטעים. (ועוד שבחים רבים). שמות רבה כה, מכילתא בשלח ג, יומא עו ע"א).

עם ישראל מתלונן ובתמורה מקבל שפע כה גדול. מה תכלית השפע הזה, ומדוע התורה מגדירה את ירידת המן כניסיון לעם ישראל ("לְמַעַן אֶנְסְנוּ")? (פרשנינו הראשונים נתנו הסברים שונים למהות ניסיון זה. למשל רש"י, רמב"ן, רשב"ם, ר"י אבן כספי, הכתב והקבלה) כל ניסיון שמביא ה' לאדם תכליתו להצמיח את האדם. להוציא מן הכוח אל הפועל את תכונותיו הנעלות (כהסברו של הספרו על ניסיון העקדה בבראשית כב, א), ולהרגיל אותו לעבוד קשה כדי להגיע לרמה גבוהה יותר של מסירות ומוסריות. (כעין דברי דוד שלא הורגל למדי הצבא הכבדים- "כי לא ניסיתי" בשמואל א, יז לט), "שהנסיין הוא להעלותו למדרגה יותר גדולה... שלהשיג שלמות יותר, צריך עבודה יתירה" (מלבי"ם דברים, ח ב)

המילים "נס" ו"ניסיון" לא דומות רק מבחינה לשונית, אלא גם מבחינה מהותית. תכלית הנס היא לנסות את האדם, להעלות על נס את מידותיו הטובות ואת המיציא העצמי שלו לאחר שהסיק את המסר מן הנס שנעשה לו. "נְתַתָּה לִירְאֵיךָ נֶס לְהַתְנַסֵּס מִפְּנֵי קִשְׁט סֶלָה (תהילים ס, ו)" אחרי הנס צריך גם לדעת לחיות אותו במציאות.

הדבר נכון לכל ניסיון, ובפרט לניסיון המן. הנס המרשים של ירידת המן במדבר היה ניסיון גדול בכדי להיטיב לעם: "הַמֶּאֱכֹלֶךְ מִן בַּמִּדְבָּר ... וְלִמְעַן נִסְתָּךְ לְהִיטֵבָךְ בְּאַחֲרִיתֶךָ". לאכול בכל יום אותו דבר זהו ניסיון קשה. לחיות בתוך שגרת חיים של שפע קבוע זה לא פשוט, וכרוכים בכך אתגרים מורכבים לאדם. עם ישראל צריך לדעת להתמודד עם השגרה האפרורית והיבשה. זה לא קל, ואכן עם ישראל נכשל בכך בהמשך: "וְעַתָּה נִפְשָׁנוּ יִבְשָׁה אֵין כָּל בְּלִתֵּי אֵל הַמָּן עֵינֵינוּ" (במדבר, פרק י"א. כדאי לראות גם את הכלי יקר שם), ולאחר מכן גם נענש על כך.

איך מתמודדים עם הניסיון הניסי? ללחם השמימי יש שם קצת משונה, שנלקח עקב אי ההבנה של ישראל "מן הוא?" הלחם הזה (מה הוא? רשב"ם) מדוע בחרה התורה בשם שמגיע מתוך אי ההבנה ולא נתנה לו שם מוגדר יותר? (למשל כ"לחם אבירים" בתהלים) ייתכן שזאת נקודת המבחן שה' רוצה להרגיל בה את ישראל. לשאול כל יום מחדש "מה זה?" לא "לזרום" עם השגרה, אלא להכניס לתוכה משמעות מחודשת בכל יום. אמנם חז"ל מספרים לנו כי כל אחד טעם במן את הטעם שהוא אוהב, ואפילו רק חשב עליו כבר נהפך לטעם אוהב, אך לשם כך היה צריך להתאמץ. לרצות בכך. "שלא היה יורד לישראל אלא לפי כח של כל אחד ואחד מישראל" (שמות רבה ה, ט). רק מי שמנסה לתת לשגרה את הטעם שלו - זוכה לטעום בה טעם מיוחד!

המן ילווה את ישראל לא רק במדבר. ה' מצווה לשים מן כזיכרון בצנצנת, שכן זהו מסר נצחי. הדברים שייכים בוודאי לשגרת הזוגיות התמידית. כל נישואין זה נס, קריעת ים סוף ממש, אך מה קורה כשמתרגלים? חיי הזוגיות הם לא תמיד אפופים הילת אהבה שמיימית. ביום החתונה כל זוג נמצא בדבקות עילאית, וכשנגמרים שבעת ימי המשטה המרוממים, נכנסים לשגרת ימי החולין הפשוטים. אחת הדרכים לחיי נישואין מאושרים היא לרענן כל הזמן את השגרה האפרורית. להכניס טעם לחיים.

הצמנה למחשבה

אז איך אנחנו יכולים לאוש כל יום מחדש שהאיבור בינינו הוא נס?

אפשר להתחיל בפתיחה של אלבום התנועה...

אחר כך אפשר להיזכר בכל הדברים שאנחנו נהנים לעשות ביחד,

להמשיך בהעלאת האוויות המשותפות הכי משמעותיות שלנו,

ולסיים באתגר הזוגיות - להחליט יחד על 3 דברים שנעשה בקביעות:

אחד פעם בשבוע, אחד פעם באודש ואחד פעם בשנה.

להצטרפות לקבוצה השקטה
שלחו הודעה עם המילים:

"נפגשים בפרשה"

לטלפון 054-5459014

או בדף הפייסבוק שלנו: בדרך ערך

לב אלו

הרצה חדשה יצאה לדרך...

קהילות או ארגונים
מוזמנים להזמין ערב מהנה ומעמיק
להעצמת הזוגיות

מי אנחנו?

אסף וצופיה זילברפלד

מחנכים, מרצים ומדריכי ספורט

מוזמנים אתכם להעצים את השיח הזוגי

נשמח לקבל תובנות, רעיונות או טיפים לשיפור